

עורך:
ברקאי אפרתי.

עלים

עליון קבוע סעד

ב' תמוז תשפ"ה | פרשת קרח | 28.06.25 | גליון מס' 3399

ישראל במלחמה - גיליון 85

אנחנו עוד נראה את הימים האחרים, אשר מעבר להרים העשנים, הבוערים.
אנחנו עוד נראה את הימים האחרים, עולים, באים מן הבקעה, יורדים אלינו מן ההרים,
צוחקים את האביב, האהבות, הנעורים, ואת הדברים אשר שכחנו כבר איך הם נראים.

אנחנו עוד נראה את הימים האחרים, את הימים האחרים.

נצא עוד לקראתם מתוך מבנים מחוררים, מתוך המקלטים והשדות המשחירים,
נצאה על קביים מאורם מסונוורים, מראש אנטנות מלחמה שרים כמו אלף ציפורים,
ונביט בהם קרוב, במבטים הבהירים, ומלוות את זימרתם גיטרות של אלף נערים.

אנחנו עוד נראה את הימים האחרים, את הימים האחרים.

אנחנו עוד נראה את הימים האחרים, גאים כמו פרקי תנ"ך, יפים כמו שיר השירים.
שוטפים כמו אשד במדבר, ורודים כמו שחר בהרים. ימים של חסד ושלווה, ימים שקטים ומאושרים
ורק ביום ה"יזכור", ברגעי ההרהורים, נחזור ונספר הכל, ונספוד לבחורים.
ונשמע את קול האש, ואת מטח הכדורים, ואת הקרב שהתחולל אז בתנופת האדירים.

אנחנו עוד נראה את הימים האחרים, את הימים האחרים.

אנחנו עוד נראה את הימים האחרים, נראה אותם יותר מהר מאשר אנו משערים.
וכשיבוא השקט, וימשול בשערים, וכל דברי ימינו אלה יחרטו בתוך הספרים,
נביט אז זה בזה במבטים המוזרים, ונזכור אז כי הלכנו יחד לימים האחרים.

אנחנו עוד נראה את הימים האחרים, את הימים האחרים.

הימים האחרים / חיים חפר
הרחבה על השיר בעמוד 4

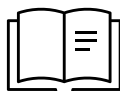
פתיחת שער חדש:

21:00

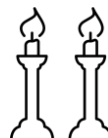
צאת שבת:

20:28

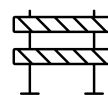
תהילים לנשים:

שרה בל

נרות שבת:

19:30

סגירת שער חדש:

17:30

דבר תורה / רוצי צונץ

השבת נסתכל דווקא על ההפטרות ולא על הפרשה עצמה. ההפטרות של פרשת קורח מדברת על הרצון של העם להמליך עליהם מלך. הם מבקשים משמואל הנביא מלך כמו כל העמים בתקופתם. שמואל לא כל כך מרוצה מהבקשה, הוא מרגיש שהבקשה מחביאה איזשהו מרד באלוקים והוא מנסה להזכיר לעם את ההיסטוריה:

וְעַתָּה הִתְיַצְבוּ וְאַשְׁפֹּטָה אֶתְכֶם לִפְנֵי ה' אֵת כָּל צְדָקוֹת ה' אֲשֶׁר עָשָׂה אֶתְכֶם וְאֵת אֲבוֹתֵיכֶם. כַּאֲשֶׁר בָּא יַעֲקֹב מִצֹּרִים וַיַּעֲקֹב אֲבוֹתֵיכֶם אֶל ה' וַיִּשְׁלֹחַ ה' אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אַהֲרֹן וַיּוֹצִיאוּ אֶת אֲבוֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וַיֵּשְׁבוּ בְּמִקְוֶה הַיָּהוּ.

קודם כל, יציאת מצרים, הרגע בו הפכנו לעם חופשי.

וַיִּשְׁכָּחוּ אֶת ה' אֱ-לֹהֵיהֶם וַיִּמְכְּרוּ אֶתְּם בְּיַד סִיסְרָא שֵׁר צָבָא וְזֹצוֹר וּבְיַד פִּלְשִׁתִּים וּבְיַד מֶלֶךְ מוֹאָב וּלְזֻזָּמוֹ בָּם. וַיַּעֲקֹב אֶל ה' וַיֹּאמְרוּ וְזָטָאנוּ כִּי עֹבְדֵנוּ אֶת ה' וְנַעֲבֹד אֶת הַבְּעָלִים וְאֶת הָעִשְׁתָּרוֹת וְעַתָּה הַצִּילֵנוּ מִיַּד אֲיָבֵינוּ וְנַעֲבֹדְךָ. וַיִּשְׁלֹחַ ה' אֶת יִרְבֵּעֵל וְאֶת בְּדָן וְאֶת יִפְתָּח וְאֶת שִׁמְשׁוֹן וַיַּצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד אֲיָבֵיכֶם מִסָּבִיב וַתֵּשְׁבוּ בְּטוֹז.

כל פעם שעם ישראל התבלבל בדרך הוא חטף בראש ואיזה אויב קם להשמיד אותנו או לשעבד אותנו. ברגע שהבנו שאנחנו מתוסבכים, התפללנו להצלה וה' שלח מנהיגות שחיסלה את האיום הקיומי מעלינו. כל העם התאחד סביב אותו שופט, נביא או מנהיג והאיום הקיומי הוסר.

שמואל מנסה להזכיר לעם שהם לא צריכים מלך, כל פעם כשיש צרה הם צריכים להתאחד וימצא המנהיג ההיסטורי שיוביל את ההצלה הלאומית. מה שחשוב זה איך יתנהג העם, המנהיג כבר יגיע. העם מבקש להפוך את הדברים, קודם כל שימונה מלך, מנהיג קבוע, ואז לא יהיו צרות, יש מנהיגות שתסדר לנו את כל הבעיות.

הבעיה בגישה של העם לדעתי היא שיש כאן בעצם זריקת אחריות. הם רוצים שהמלך יהיה אחראי על הכל ולא מבינים שקודם כל זה תלוי בהם. המלך אחראי על הפעלת הכח ובניית הכח אבל הם הכח עצמו. בעולם שלנו זה דומה קצת למישהו שמדבר על "המדינה". מה זה המדינה? זה אנחנו! אפשר לראות את זה כשאומרים שהמדינה צריכה לשלוח יד לכיס ולפצות את הכיס של האזרחים. הלו! של מי הכיס הזה? זה כסף של האזרחים שעובר מכיס אחד לשני, בסוף אין אנחנו והמדינה, המדינה היא אנחנו. אפשר תמיד לדבר על אחריות המנהיגים אבל האחריות שלנו לא נגמרת ביום הבוחר כמו שהאחריות של עם ישראל לא נגמרה במינוי של שאול המלך על ידי שמואל הנביא.

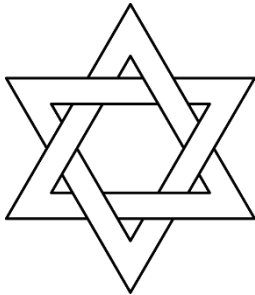
את האחריות האזרחית שלנו אנחנו מממשים כל הזמן, ואיזו אחריות ראינו בשבועיים האחרונים! באמת עם של אריות, לביאות וכפירים. וככה על ידי לקיחת אחריות מרחיבה, הבנה של תפקידנו כאזרחים, כחלק מ"המדינה", גם יגיע המנהיג "וַיַּצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד אֲיָבֵיכֶם מִסָּבִיב וַתֵּשְׁבוּ בְּטוֹז".

ואחרי הניצחון הגדול במעגל השלישי ובגזרות נוספות, נמשיך ביחד לנצח גם את הגזרה האחרונה שלנו.

הָעָם כָּל־בֵּיא יָקוֹם וְכָאֲרִי יִתְנַשֵּׂא

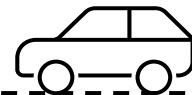
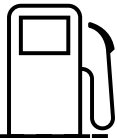
לוח זמנים – ימי החול:

04:41–04:39	זמן טלית ותפילין
06:00	שחרית א'
06:45	שחרית ב'
08:05	שחרית בבית הספר
09:13–09:11	סוף זמן קריאת שמע
19:40	מנחה וערבית
19:50–19:50	שקיעה
20:10	ערבית
21:00	ערבית ב' (שקד ג')

לוח זמנים – שבת קרח:

19:30	הדלקת נרות
14:00	מנחה
19:40	מנחה, קבלת שבת וערבית
06:45	שחרית א'
08:00	שחרית עדות המזרח
08:30	שחרית ב'
	תפילת ילדים
	שיעור פ"ש
13:30	מנחה א'
14:00	מנחה (בבית שנון)
17:20	תהילים לילדים אפרת ביליה
17:20	תהילים לנשים שרה בלס
17:30	מנחה עדות המזרח
17:40	מנחה ב'
18:00	שיעור של הרב ארי סט
20:28	צאת השבת

הודעה חשובה מוצאת רכב

לאור הסרתה של תחנת הדלק ששירתה את צרכני סידור הרכב, להלן עדכון של ההנחיות לתדלוק לפני

החזרת רכב:

- לרכבי סולר (סיטרואן 7 מקומות, קיה 7, רנו 9) יש דלקן לתחנות סונול בלבד, בכל הארץ.
- בקרבת סעד יש: בצומת סעד, צומת יד מרדכי, בנתיבות פינת סמילוב-בעלי המלאכה
- לרכבי בנזין (קיה 3, קיה 5) יש דלקן לכל תחנות הדלק, מלבד תחנות פז.
- בכל מקרה, ניתן לתדלק ולהביא את הקבלה, ולקבל זיכוי עבור התדלוק.

אנא התחשבו ונהגו באחריות, ולפני החזרת הרכב אל הסידור, מלאו את מיכל הדלק, כך שתשאירו את הרכב מוכן לנסיעה הבאה, כמו שהייתם רוצים לקבל אותו.

נסיעה טובה.

אהרלה לוי, כסא וצאת רכב

פינת החטופים והנעדרים

איתי חן הי"ד

בן 19, נתניה

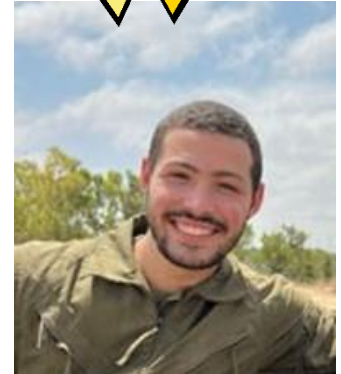

איתי, חייל סדיר בן 19 נחטף מבסיס נחל עוז, שם לחם יחד עם חבריו לצוות בשריון.

בני המשפחה שמעו ממנו בשבת בבוקר, עד שניתק הקשר. לאחיו חגגו בר מצווה כמה ימים אחרי החטיפה - הוא ציין אותה בלעדיו.

איתי הוא הבן האמצעי מבין שלושה אחים. ספורטאי שאהב לשחק כדורסל, לטפס על קירות טיפוס, ולטייל ברחבי הארץ.

ב-12.3.2024 התיר צה"ל לפרסום כי איתי נפל בקרבות ה-7.10 וגופתו מוחזקת בידי חמאס. לאחר נפילתו הועלה לדרגת סמל ראשון.

מי יתן וישוב לקבר ישראל ולמנוחת עולמים במהרה

הי"א"ט האחרים / קו"י אברהם

מלחמת ההתשה הייתה אחת המלחמות הארוכות של מדינת ישראל, והיא התחילה אחרי מלחמת ששת הימים. לימים, כשרחבעם זאבי היה אלוף פיקוד המרכז, הוא הזמין את **חיים חפר** לטיסה באזור בקעת הירדן, ויחד כמו "יגור זאב עם כבש" הוא הראה לו את הנופים, המקומות וההתרחשויות באזור. מהסיור הזה נולדה מקאמה ומשם התקצרו המילים לשיר **הימים האחרים** שהלחין **דובי זלצר**.

השיר מתחיל: **אנחנו עוד נראה את הימים האחרים, אשר מעבר להרים העשנים, הבערים**. השיר, שנכתב לפני 55 שנה, מצייר תמונה כאילו נלקחה היום מחלון ביתנו בקיבוץ, והתרחב לכל הארץ... **נצא עוד לקראתם מתוך מבנים מחוררים, מתוך המקלטים והשדות המשחירים. חפר לא פוסח על סיפורי התנ"ך: גאים כמו פרקי תנ"ך, יפים כמו שיר השירים**, ורומז לנו על ההיסטוריה המלחמתית של העם אל מול שיר השירים כאומר "מעז יצא מתוק". והמסר החשוב בסוף השיר: **נזכור אז כי הלכנו יחד לימים האחרים** - לא לאבד תקווה וללכת יחד אל הימים האחרים.

קיבוץ סעד משתתף בצערה של

קרן גינזברג

על פטירת אחותה

סבטלנה שילובה ז"ל

מן השמיים תנוחמי

התנועה ואנחנו | אהודות ואלהות

בעת כתיבת שורות אלה המציאות של כולנו עשויה להשתנות בכל רגע, ומה שרלוונטי לעכשיו, יכול להיכנס לדפי ההיסטוריה בעוד כשעה. יחד עם זאת, כחלק מהשרשרת של דורות לפנינו ודורות אחרינו, את הלולאה הזו שבה אנחנו חיים כיום, חובה עלינו לזכור ולספר בה, הן בשל האתגרים שיכולנו להם והן בשל גילויי השכינה שחזינו בהם בשלל מופעים.

ונפתח בהתגייסות המרשימה של מוסדות התנועה בתוך כל עם ישראל:

מכינת יונתן – יצאה להתנדב בקיבוצים סעד ועלומים בליווי ילדים, בהקלה על משפחות מגויסות, בסיוע לקשישים ובניקוי מקלטים וזמינות לכל משימה.

מכינת צהלי על שלוחותיה בקבוצת יבנה ובעין צורים – קיימה פעילות חינוכית עם ילדים, תמיכה במשפחות מגויסות, ביקורי בית, הכנת ארוחות מושקעות, ליווי לקשישים ומשפחות עם צרכים מיוחדים.

בנות **מדרשת עין הנציב** יצרו מרחבים של תורה מוגנת: מקום לנשום, לשוחח, ללמוד, לראות ולהירגע – גם לחניכות וגם לצוות. מרחב של שיח ומשמעות בשיא הסערה.

חניכי **מכינת רוח השדה** יוצאים מדי שבוע להתנדבויות מגוונות, ובשבועות האחרונים עסקו בניקוי מקלטים ציבוריים ברחבי ערים – מקומות שהוזנחו והפכו ללא ראויים לשימוש. בפעולה פשוטה אך עמוקה, הם הופכים אותם שוב ל"עיר מקלט".

במרכז יעקב הרצוג התארגנו מהר מאוד למשימות שעת חירום כי "כשהלב אינו שקט והבית לא תמיד בטוח – השליחות מתבהרת". המרכז הפך לבית עבור עשרות מפונים – משפחות עם ילדים, קשישים ואנשים עם צרכים מיוחדים שנאלצו לעזוב את בתם. הם מצאו כאן לא רק מיטה וארוחה חמה – אלא לב פתוח, חיבוק אנושי, ומשמעות. האירוח התאפשר בזכות צוות מסור, קהילת עין צורים המאירה פנים, ותמיכתה של קהילת המרכז כולה.

במקביל, פתחו במרכז הרצוג בית מדרש ווירטואלי "רוח.תקווה" – שמהווה מרחב נשמי לעורף הישראלי. מיטב המרצים והמרצות, אנשי הרוח והחינוך, מגיעים מדי ערב בזום ומביאים עמם עומק, חוסן, אמונה ותקווה. כבר בשבוע הראשון הצטרפו למעלה מ-350 משתתפים – ואתם מוזמנים בהחלט להצטרף גם. "בזכות השותפות שלכם – אנחנו מצליחים לעשות טוב."

פעילי התנועה אף הם עמלים על תמיכה וחיבור של נושאי התפקידים השונים בכל הנדרש. אגף קהילה, אגף כלכלה, אגף חינוך, מוסדות הרוח, המכינות והמדרשות – כולם פועלים מתוך תחושת שליחות עמוקה לחזק, לתמוך ולסייע.

התגייסות כוללת למצוקות המרחב הכפרי - ניצן אבירן, מנהל אגף כלכלה מדווח על האתגרים של המרחב הכפרי שהם נחלת כלל משקי התנועה - הפגיעה בשיא עונת הקטיף (אבוקדו, מנגו), הצורך הדחוף במיגוניות לחקלאות, השיבושים בגיוס עובדים זרים ובשיווק התוצרת והנזקים העקיפים והלוגיסטיים עקב מצב החירום. למרות האתגר - אגף כלכלה פועל בתיאום עם התאחדות חקלאי ישראל ומשרדי הממשלה כדי לתת מענה מהיר – החל מהארכת אשורות לעובדים ועד נוהל מיגון חירום לרפתות ולולים.

מרחב בטוח - אפרת שלומי, מנהלת מחלקת החינוך בתנועה נמצאת בקשר ישיר עם מנהלי החינוך בקיבוצים על מנת לסייע ככל שנדרש. המנהלים נפגשו השבוע בזום תחת הכותרת "מרחב בטוח", והעלו שאלות, סוגיות ואף תובנות וכלים מעשיים להתמודדות חינוכית עם מצבי חירום. לשלל השאלות - איך משמרים תחושת ביטחון רגשי לילדים ולצוותים? כיצד יוצרים שגרה גם מתוך אי-ודאות? מהי האחריות הקהילתית בחיזוק מערכת החינוך

המקומית? ניתנו הצעות מעשיות מהמשתתפים ואין ספק שהמפגש היווה מרחב תומך, מאפשר ומקצועי – מתוך הכרה בכך שגם במצבי קיצון, החינוך נותר עוגן של יציבות, משמעות וחוסן. מחלקת חינוך תמשיך ללוות את אנשי ונשות החינוך, להציע כלים, הכשרות וליווי – בהתאם לצרכים העולים מן השטח.

לא נשכח לרגע את המחיר הכבד מאוד שגבתה ועדיין גובה מאיתנו המלחמה הזו מול אירן והמערכה הנמשכת בעזה, לא נשכח את הפצועים, הנופלים והחטופים שלנו, ואת משפחותיהם, ובה בעת נעצור רגע להודות ולהלל על כל הניסים הגלויים שהתרחשו כאן בשבוע האחרון!

שנה צברון

והברי האלכירות הפעילה

חדר עבודה שיתופי – תזכורת לצ'יבור

חדר העבודה השיתופי ממוקם במתחם המתפרות. בתקופות חירום נרשמת עלייה בתנועת המשתמשים, ואנו מבקשים להקפיד על ההנחיות הבאות:

- שמרו על שקט יחסי והימנעו משיחות רמות או משימוש בטלפונים ללא אוזניות.
- הקפידו לסדר את העמדות ולפנות ציוד שאינו נחוץ בסיום השימוש, על מנת לאפשר למשתמשים הבאים חווית עבודה נעימה.
- במתפרות מצוי ציוד בעל ערך רב; פתיחת המתחם היא באחריות המשתמשים. עליכם להשאיר את דלת החדר הפנימי פתוחה לפיקוח על כניסת אנשים לא מורשים. לחילופין, ניתן לנעול את הדלת הראשית לאחר כניסתכם למתחם.
- נעלו את כל הדלתות וכבו מזגנים בסיום השימוש.
- במקרה שאורחים מבקשים להשתמש במתחם, יש לקבל אישור מראש מאסנת סימון. המארח יישא באחריות מלאה למקרה של שימוש לא תקין או נזק למתחם.

ביחד נוכל להבטיח שחדר העבודה יפעל בשגרה ובחירום, בלי לפגוע במתפרות ובציוד המאוחסן. תודה מראש,

אסנת סימון ועלית דניאל

אזכרה

ביום ראשון הקרוב ג' בתמוז, 29.6, בשעה 18:30, תתקיים אי"ה האזכרה השנתית ליואב בן נון ז"ל.

הזכר ולזכיר בן-נאן ואשפחתם

מה הצבודה הזאת לכם?

(מדור חדש להיכרות עם החברות והחברים בקיבוצנו, במישור המקצועי)

והאורח הראשון שלנו הוא: רועי צונץ.

היכרות בסיסית: בן 33, נשוי לנעם (אש), ואב ל-2. משרת בקבע כמהנדס תוכנה ביחידת אופק 324 של חיל האוויר. **איפה אתה עובד:** המשרדים של היחידה נמצאים בבנין הקריה בתל אביב. מדי פעם אני קופץ לבסיס אוגדת עזה. **מה היתה ההכשרה שלך כדי להגיע לתפקידך הנוכחי:** תואר ראשון במדעי המחשב במכון לב, ואז דרך מסלול עתודה (אקדמיזציה) נכנסתי לחיל האוויר.

אז מה בפועל אתה עושה: אני המהנדס הבכיר שאחראי על צוות של עשרות אנשים, שעובדים על מערכת התכנון והשליטה של חיל האוויר, שאחראית על כמעט כל דבר שחיל האוויר עושה. אנחנו אחראים על הוספת יכולות חדשות למערכת לפי הצרכים של החיל, ולדאוג שהכל יעבוד בצורה חלקה, ובלי תקלות. בחודשים האחרונים נערכנו למבצע "עם כלביא", ופיתחנו יכולות שעזרו מאוד בלחימה. במקביל התעסקנו בכל מיני דברים שקשורים בלחימה כאן קרוב לבית – משיתוף פעולה של חיל האוויר עם הכוחות בשטח, ועד עניינים שקשורים לחטופים, שלא אוכל להרחיב עליהם כאן.

איך נראה יום העבודה שלך: בימי שגרה אני מגיע למשרד, ויושב עם הצוותים ועם המשתמשים (בד"כ טייסים), על הפרויקטים השונים. כל כמה ימים אני עושה משמרת ב"בור". בימי חירום יש יותר משמרות כאלה. **ארוחת צהרים:** בד"כ לוקחים משהו מחדר האוכל, ואוכלים מול המחשב, או תוך כדי פגישות. בשנים האחרונות גם הקמנו תפילת מנחה בקומה שלנו.

מה אתה אוהב בעבודה שלך: שכמעט כל דבר שאנחנו עושים, הוא מאוד משמעותי, וניתן לראות את התוצאות שלו באופן מיידי, אפילו ע"י מבט מבעד לחלון ביתי.

מה אתה פחות אוהב בעבודה: אין משהו שאני יכול לחשוב עליו.

איזה סיפור ייחודי אתה יכול לספר: באחד הלילות, עלה צורך שקשור בחטופים, שהיה קשור לכלל זרועות הצבא. תוך כמה שעות הצלחנו למצוא פתרון, ולשכנע את כל צה"ל לשנות את שיטת העבודה שלו, ועוד באותו לילה הצלחנו לתת למשתמשים יכולת מאוד חשובה, שעזרה להציל חיי חטופים.

רגע מקצועי שאתה גאה בו: במהלך המלחמה קיבלנו את פרס בטחון ישראל, על פרויקט מיכון מפעל המטרות, (פיתוח יכולת שמקצרת זמנים לתהליך תכנון תקיפת מטרות, מה שעוזר לחיילים בשטח, וגם בגלי תקיפות) והוזמנתי להשתתף בטקס רב רושם בבית הנשיא.

באיזה מישור העבודה שלך פוגשת את סעד: כשאתם שומעים את זמזום הכטב"ם (זיק) או כשהבית שלכם רועד מפיצוץ עז, דעו שהמערכת שלי מעורבת באירוע, ודואגת לכם מלמעלה.

מה החלום המקצועי שלך: אני חולם להכניס יותר מערכות המבוססות על בינה מלאכותית, ולראות את החיל מתקדם מבחינה טכנולוגית, ושומר על היתרון הטכנולוגי שלו לעומת צבאות אחרים בעולם.

האם ולמה אתה ממליץ על מקום העבודה שלך: קודם כל, מי שיכול ללכת לקרבי, הוא חוד החנית שלנו, וצריך לחזק אותו. מי שמסיבות אחרות, כמו ידע ייחודי, יכול למצות את היכולות שלו במישור הטכנולוגי, זה מספק, תורם, ומשמעותי מאוד לבטחון המדינה.

תודה רבה.

מי שמעוניינים להשתתף במדור, או להציע אנשים מרתקים, מוזמנים לפנות למערכת העלון.

אשמח לשמוע תגובות על המדור החדש. כמו כן, מוזמנים להציע שאלות משלכם.

ברוכים הבאים לד"ר' החדשים

בימים אלו מצטרפות אלינו שתי משפחות למגורים בקיבוץ, וכולנו מקדמים את פניהם בברכה.

1. משפחת רוזנברג מגיעה אלינו ממושב "שדה יעקב":

אמא אורית: עובדת כרו"ח עצמאית בתחום ניהול סיכונים. בנוסף, פסיכותרפיסטית מתנדבת עם נפגעי טראומה, וכן מדריכת כלות מטעם ארגון "צהר". ילדיה: **מתניה 27** : רב סרן בשירות צבאי. **אריאל 25 (בת):** סטודנטית לסיעוד באוניברסיטת אריאל. **אלעזר 21:** מתנדב בקריה כחוקר מודיעין אוויר. **אביתר 19:** במסלול הנדסה קרבית. (הבנים ישמחו לשותפים במגרש הספורט - כדורגל וכדורסל). המשפחה מתגוררת בבית בו גרו בעבר צור ומיכל סגל.

2. משפחת המר מגיעים לאחר רילוקיישן ארוך בשיקגו:

עוז: בן קיבוץ ניר עם שאף לחזור לעוטף ולגור בקיבוץ דתי. עוסק במכונאות רכב.
רוני: בן 13, ילמד בשנה הבאה בבית הספר בסעד בכתה ז'.
משפחת המר מתגוררת בבית הקודם בו גרה משפחת אדמנית.

3. בנוסף הצטרפו אלינו גם שני חבר'ה צעירים:

אורן אמרוסי: גר בדירה הישנה של מור אורן.
אייל קרנסה: גר בדירה הישנה של שחר שניר (מינה).

ברוכים הבאים ונחיתה רכה.

אתי קימלמן

פינת מועדון +60

שיעור עם רותי לזר

יום רביעי ו' תמוז 2/7
בשעה 18:00.
"בזעת אפך תאכל לחם- ברכה
או קללה?"

ארוחת בוקר

יום שני ד' תמוז 30/6 בשעה 8:30
תתקיים ארוחת הבוקר שלנו.
נארח את אביחי ג'קסון (הבן של
שרה ג'קסון) שישוחח על כלכלה
מקומית וסיפורים אחרים..

סעודת ר"ח תמוז

יום חמישי ז' תמוז 3/7
בשעה 18:00.
פאנל שאלות ותשובות לכבוד
חג הקיבוץ.

סיכום שנת מכינת "יונתן" לעונת סעד

ביום רביעי האחרון 36 חניכי מכינת "יונתן" מחזור א בקיבוץ סעד, סיימו את שנת המכינה שלהם. ערכנו טקס פנימי קטן (בהתאם להוראות הבטחוניות) ושידרנו אותו להורים בזום. תזכורת קטנה על המכינה: מכינה קדם-צבאית דתית ברוח הקיבוץ הדתי לבנים ובנות כאן בקיבוץ בבנייני בית גיורא ובית יוצאי צבא. סיכמנו שנה מלאה בפעילויות, התנדבויות, לימודים, מסעות, ניווטים ושטח, סדרות הכרת וידעית הארץ, הקפצות בלילה וגיבוש קבוצתי.

אנו מבקשים בסיום שנה זו להודות: בראש ובראשונה **לשרון** מנהלת הקהילה שדחפה מאוד את ההחלטה ואת הביצוע של הקמת המכינה בקיבוץ ומסייעת לנו רבות ביום יום. אנו מבקשים להודות **להנהלת הקיבוץ והמזכירות** על ברכת הדרך ולכל חברי הקיבוץ על ההצבעה בעד הקמת המכינה. **למוישל'ה** על ליווי תמידי בין בזמן הבניה ובין במהלך השנה בתיקונים ובתחזוקה. **לרננה ולצוות חד"א** בסיוע ותפעול ארוחות צהרים וארוחות שבת. **לצוות הכולבו** שסייע ועזר תמיד במאור פנים. **לאיתי ולאליסף** על העצה והתמיכה במהלך הבניה ולאחריה. **למשפחתון ולכל שכנינו** על הכלת הרעש בלילות. **ולכל חברי הקהילה** על החיך, הסיוע, הבית הפתוח, האירוח לסעודות שבת ובכלל להרגשה הטובה שנתתם לחניכים.

בשמינו ובשם החניכים - תודה רבה.

דני סמולאף

ברכות חמות וזרור איחולים
לאחיינ'ם ואשר אולן
למשל אולן
ולכל המשפחה המארחת
להולדת הנכד / נין
בן למשכית ושלומי
שתזכו לדגלו בשמחה ובנחת

פינת המדל הטוב

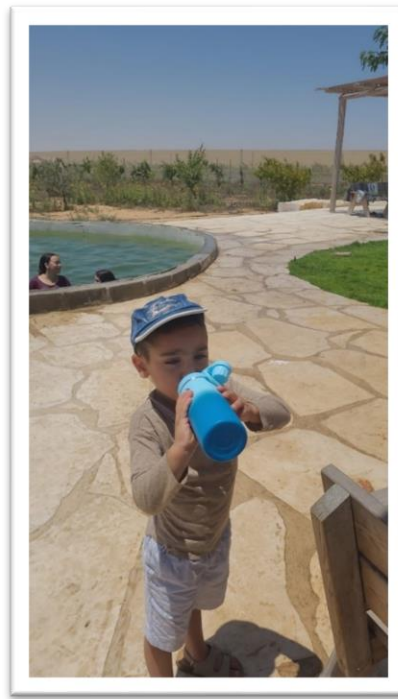
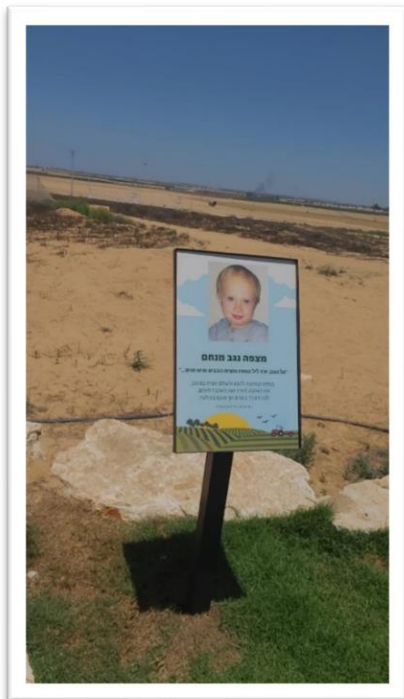
מקום יפה לקפה (או תה) – מצפה נאמן

אפתח בתודה לתרצה אורן שניצלה את הזמן לבילוי משפחתי ושלחה המלצה למקום קרוב ומסקרן!

תיאור המקום: המדור טרם שכשך רגליו במקום, ולכן הכתוב מתבסס על מידע שנאסף. במצפה בריכה לא מאוד גדולה אך עמוקה (כ-120 ס"מ), ובסמוך דשא ופינה מוצלת. ניתן לראות זאת בתמונה המצורפת, בה מופיע אמיתי נכדם של תרצה ובני. אמנם לא אפשר, אך גם לא אכחיש שתוצה רמזה שהבקבוק בפי נכדה מכיל קפה משובח; אנשים אכן מעוניינים להיכנס להגרלה בכל דרך. ניר לייכטר תושב שלומית ואיש שטח ידוע בפני עצמו, מוסיף מידע חשוב- הבריכה לא תמיד מלאה ואף ניתן לומר שרוב הזמן היא ריקה. בימים כתיקונם יהיו מים בעיקר בסופי שבוע, וכדאי לברר מה מצב הבריכה לפני שבאים במיוחד. יודעי דבר ממליצים להגיע בשעות אחר הצהריים בגלל שאין הרבה צל.

הגעה: בוויז נכתוב "שלומית". מהקיבוץ נצא דרומה על כביש 232, מעט אחרי הפניה לחולית נפנה שמאלה לחבל שלום, ולפי השילוט לשלומית נפנה ימינה לכביש הגישה לשוב. כקילומטר וחצי לאחר הפניה נראה שתי סככות צל מצד שמאל על גבעה קטנה. רכב גבוה (או רכב חברה) יכול להגיע עד לבריכה, רכב נמוך יחנה בצד הדרך בזהירות ומשם יש הליכה של כ-150 מטר.

טוב לדעת: המצפה הוקם לזכרו של נגב מנחם באב"ד, פעוט שנהרג מדריסת קלנועית במהלך תפילת השבת מחוץ לבית הכנסת בכפר אדומים. על השלט המוצב במקום עם תמונתו, מצוטט שיר הרעות של חיים גורי - "על הנגב יורד ליל הסתיו ומצית כוכבים חרש חרש...".

תזכורת- שלחו תמונות שלכם עם כוס קפה באחד האתרים שהופיעו במדור, התמונות שישלחו לוואטסאפ או לכתובת המייל shdominitz@gmail.com יזכו לתהילת עולם בעלון זה ממש, ומבין השולחים תוגרל ערכת קפה מהודרת.

מה דואיניץ

משלוחה של אנאלת הקהילה

קהילה יקרה,

12 ימים חלפו מאז תחילת המערכה מול איראן. השקט חזר אך גם הוא שקט מתוח. מלחמת "חרבות ברזל" לא הסתיימה, ואנו עדיין חיים בצל מציאות מורכבת ומייחלים להחזרתם של החטופים.

שמחנו מאוד לראות משפחות שטרם חזרו, ובני משק, כאן בקיבוץ במהלך המערכה מול איראן, בסעד שהפכה להיות אחד המקומות הבטוחים יותר בעת הזאת.

בתוך כל אלה, אנחנו מתקדמים אל עבר שגרה קיצית, מערכת החינוך החברתי כבר מוכנה, אישור הקייטנה התקבל, הצוותים מגויסים ונרגשים. גם בגיל הרך ההכנות בעיצומן, לצד פרויקט החממה החדש שמוקם ממש בימים אלה.

ברצוני לעדכן על מספר שינויים בתקופה הקרובה:

מועדון הוותיקים צפוי לעבור שיפוץ ממש בקרוב, ובינתיים ניערך להעברת הפעילות למבנה המרכזי. נעדכן על מיקומו המדויק בהמשך.

חדר האוכל, שהיה אמור להיסגר אחרי פסח, במהלך אפריל, המשיך לפעול עקב הדחייה בשיפוץ המועדון. במהלך השבועיים האחרונים פעל חדר האוכל במתכונת חירום, ודאג לארוחות לוותיקינו בלבד. לאור הגירעון הגדל בהפעלת חדר האוכל ובהמשך להחלטה על סגירתו, ימשיך חדר האוכל להיות סגור ולא ייפתח לציבור הרחב. ארוחות הצהרים יועברו למועדון הוותיקים. נמשיך לעדכן בנושא.

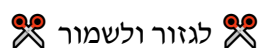
רכב כיבוי חדש - בסעד פועלת מזה מספר שנים יחידת מתנדבים של כבאות והצלה (כב"ה). היחידה כוללת מתנדבים מסעד וישובי הסביבה. בעקבות אירועי שמחת תורה תשפ"ד, היחידה התחדשה ברכב כיבוי מסוג "חץ" (במימון מנהלת תקומה ו- JNF). הרכב החדש מאובזר בציוד המתקדם והחדש ביותר במערך כבאות והצלה ומיועד לתגובה מהירה ומענה ראשוני למרבית סוגי האירועים לרבות שריפות, תאונות דרכים ופעולות חילוץ. בתקווה לימים שקטים ובטוחים ושימוש רק באימונים ותרגולים. תודה לדביר לוי, מפקד יחידת המתנדבים, שהוביל את המהלך ולכל המתנדבים.

לפני סיום, תודה עמוקה **לצוותי צח"י** שפעלו במסירות ובשקט, במהלך המערכה מול איראן.

בית חיים

ערן

לגזור ולשמור

שעות פתיחה הברכה בחודש יולי-אוגוסט

שעות הפתיחה	ימים ב, ד
6:30-8:00	שחיינים מעורב
8:00-9:30	שחייניות נשים
9:30-12:00	משפחות
14:00-15:30	משפחות
15:30-17:30	נשים
17:30-19:30	גברים

שעות הפתיחה	ימים א, ה
6:30-8:00	שחיינים מעורב
8:00-9:30	שחייניות נשים
9:30-12:00	משפחות
14:00-15:00	נשים
15:00-16:00	גברים
16:00-18:30	משפחות
18:30-19:30	שחיינים מעורב

שעות הפתיחה	יום ו / ערבי חג
6:30-7:30	שחיינים מעורב
7:30-8:30	שחיינים גברים
8:30-9:30	שחייניות נשים
9:30-12:00	משפחות
13:00-14:30	נשים
14:30-16:00	גברים
16:00-18:00	משפחות

שעות הפתיחה	יום ג
6:30-8:00	שחיינים מעורב
8:00-9:30	שחייניות נשים
9:30-12:00	משפחות
14:00-15:00	נשים
15:00-16:00	גברים
16:00-18:30	משפחות
18:30-19:30	שחיינים גברים

בתאריך י"ז בתמוז- הברכה סגורה.

בתאריכים ו' אב, ז' אב - הברכה תפתח לשחיינים בלבד בבוקר בין 6:30 ל 9:30.

קיצ נעים ובטוח

יהודה סימון